

Sabíeu que...?

A Mallorca crien tres espècies d'auells pelàgics i que un d'ells es endèmic?

Un auell pelàgic es aquell que viu sempre a mar oberta i que tan sols trepitja terra per criar. A Mallorca trobem el virot (*Calonectris diomedea*), un auell gran com una gavina, de color de terra per damunt i més clar per davall; la baldrítja (*Puffinus mauretanicus*), que es un poc més petita i fosca i que es endèmica de les Balears, es a dir, es única i exclusiva de les nostres illes, i la noneta (*Hydrobates pelagicus*), petita com un tord i completament negra excepte una taca blanca a la base de la cua.

Mengen principalment peixos i cefalòpods i poden beure aigua de mar, eliminant la sal per unes glàndules que tenen damunt el bec. Les seves ales són llargues i fins per aprofitar els vents que es formen sovint damunt la mar per les variacions tèrmiques, per la qual cosa son uns excel·lents planejadors. Crien a illots o zones costaneres inaccessibles. Primer arriben els mascles per "guardar lloc" al mateix niu a l'any anterior i posteriorment ho faran les femelles. Les altres espècies son fidels a la seva parella per tota la vida, però per aquestes dades ja duen una sèrie de mesos sense veure's, se reconeixen mitjançant sons i moviments que han après l'un de l'altre. A fins d'hivern o a la primavera, segons l'espècie, la femella pon un sol ou blanc a terra, dins un forat o arbust, a vegades un poc arreglat amb quatre branques i després de quasi dos mesos (40 dies en el cas de les

nonetes) neix el poll que es deixa tot sols als pocs dies, acudint els pares durant la nit per alimentar-lo a base d'una pasta oliosa de peix i calamars. Amb aquest menjar creix ràpidament fins que a finals d'estiu, quan ja és tan gran com ells, els pares deixen d'anar al niu per alimentar al poll el qual després d'uns dies d'espera, abandonarà el niu on va néixer i no tornarà fins dos o tres anys més tard.

Algunes nonetes ja rondon les colònies de cria un any després de néixer atretes segurament pel renou i moviment de les parelles que se preparen per criar. Quan deixen les colònies aquests auells poden fer viatges sorprenents. Els virots travessen l'estret de Gibraltar i van principalment cap al sud seguint les costes africanes. Hi ha recuperacions de virots mallorquins a Senegal, Ghana i fins i tot Angola, a més de 6.000 Km de distància en línia recta!. Les baldrítges, en canvi; pugen cap el nord fins a la costa atlàntica francesa on realitzaran la muda. Més tard, a l'estiu, alguns individus immadurs pujaran més amunt, fins el mar del Nord. De les nonetes se coneix poc sobre els seus moviments, però se sap que almenys una part travessa l'estret cap a l'oceà atlàntic. Fa poc se va recuperar una noneta a les costes atlàntiques de Marroc que havia estat anellada a Cabrera!

Manolo Suárez

